

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ І ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рід видання XII
№ 23 (1347).

ВІВТОРОК, 23 ЛЮТОГО, 1971 РОКУ

Ціна 2 коп.

ЗАВЖДИ ГОТОВІ

Сьогодні життя армійського і флотського комсомолу відрізняє особливо висока ступінь громадсько-політичної активності воїнів, що викликає всенародною підготовкою до XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Передз'їздові соціалістичні змагання почалося з ініціативи особового складу гвардійського танкового полку ім. Котовського. Схвалене міністром оборони, Головним політичним управлінням Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, ЦК ВЛКСМ, воно знайшло гарячу підтримку в усіх підрозділах і частинах Збройних Сил. Багато військових колективів поставили перед собою завдання: до з'їзду партії завоювати звання відмінних.

Тримайте слово і ініціатори змагання. Майже 70 процентів воїнів-комсомольців вже стали відмінниками бойової і політичної підготовки, класними

спеціалістами, 88 процентів — спортсмен-розрядники.

В Ленінському ювілейному році і зараз, в період підготовки до XXIV з'їзду КПРС, стрижнем виховної роботи військових комсомольських організацій є вивчення творчої спадщини, життя та діяльності В. І. Леніна, історії Комуністичної партії Радянського Союзу. Під час Ленінського заміку міцно увійшли в практику роботи Ленінські уроки і читання, школи молодого пропагандиста і гуртки по вивченню біографії вождя, зустрічі з ветеранами партії і комсомолу, тематичні вечори, лекції і доповіді.

Виховуючи воїнів на прикладі життя і діяльності Володимира Ілліча Леніна, комсомол армії і флоту добивається того, щоб його ідеї стали для кожного воїна керівництвом до дії, а риси характеру — усвідомленою необхідністю для кожного активного борця за справу вождя пролетаріату.
(Закінчення на 2-й стор.).

НА
ВАРТІ
МИРУ,
НА
СТОРОЖІ
ВІТЧИЗНИ

ПРОГРАМА НЕВПИННОГО ПОСТУПУ

Всі комсомольці і молодь нашого колгоспу ознайомилися з проектом Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971 — 1975 роки. По кілька разів перечитували ми розділи, де йдеться про збільшення виробництва цукрових буряків, розвиток інтенсивного молочного тваринництва.

Всі ці питання комсомольці обговорили на своїх зборах, де поділилися своїми думками про проект Директив, накреслили заходи активної участі юнаків і дівчат у розвитку окремих ділянок нашого господарства.

Відмінно працюють члени комсомольсько-молодіжної бригади молочнотовар-

ної ферми № 1. Підтвердження того — перехідний Червоний прапор ЦК комсомолу України, який дівчата вибороли в соціалістичному змаганні. Та життя ставить щодня нові проблеми, нові завдання. І той рубіж, що ще вчора вважали взірцем, сьогодні доступний кожному. Тож, ознайомившись з проектом Директив, члени бригади звернули особливу увагу на розділ, де сказано про збільшення виробництва сільськогосподарської продукції.

Валерій ЛЕНЧЕНКО,
секретар комсомольської організації
колгоспу імені Леніна Ульянівського району.

дисципліни як дисципліни довіря, дисципліни товариської, дисципліни самостійності, ініціативи, проілюструвати сказане прикладами з життя первинної комсомольської організації, конкретно проаналізувати здобутки за минуле п'ятиріччя і так же конкретно поставити завдання

дарської продукції в порівнянні з попереднім п'ятиріччям на 20 — 22 проценти в середньому за рік. Колгосп «Правда» за восьму п'ятирічку має по 23,2 центнера зернових з гектара.
(Закінчення на 2-й стор.).

**ШКОЛА
ЛЕНІНА**
**Урок
Дисципліни
Вирішальна
Умова**

ВПЕРШЕ В ОБЛАСТІ
ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК ПРО
ДИСЦИПЛІНУ ПРОВОДЯТЬ
МОЛОДІ ХЛІБОРОБИ
КОЛГОСПУ «ПРАВДА»
ДОБРОВЕЛИЧІВСЬКОГО
РАЙОНУ

Г. ШАПОВАЛ.

ВИРІШУЄ ТРУДОВИЙ РИТМ

У колгоспі їх сорок вісім — молодих трудівників з комсомольськими значками на грудях. Кожний третій — тракторист, кожний сьомий — зайнятий у тваринництві. Кожний десятий комсомолец — спеціаліст сільського господарства.

Але в клубі, де має відбуватися урок, значно більше людей, ніж по списку в комсомольського секретаря. Тут і командири виробництва, і убілені сивиною ветерани, і старшокласники, які ще обирають професію у житті.

Галина Шаповал, секретар комсомольського комітету колгоспу, відкриває збори. Президент зайняв свої місце. Мико-

ла Сліпцов, майбутній тракторист, червоніючи від хвилювання, відповідає на запитання товаришів. Одноголосно: «Прийняти до лав ВЛКСМ!»

Через усю сцену багрянють ленінські слова: «Треба пролетарську трудову дисципліну довести до найвищої міри напруження, і тоді ми будемо непереможні». В урочистій тиші лине записана на платівку промова В. І. Леніна «Що таке Радянська влада?».

Галина Шаповал надає слово секретарю парткому колгоспу Сергію Никаноровичу Півню.

В сорокахвилинній доповіді С. Н. Півня зумів розкрити ленінську суть нової

на дев'яту п'ятирічку, і це вдалося зробити за такий короткий час тому, що не один день до зборів доповідач разом з комсомольськими активістами вивчав об'ємне ленінське — «пролетарська дисципліна», з цією міркою заважував справи і вчинки молоді колгоспу.

Виступи, як і доповідь, теж були короткими і діловими.

Мова йшла про те, що проектом Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971 — 1975 роки передбачається ріст об'єму виробництва сільськогоспо-

Розмова склалася всіх.

Фото В. КОВПАКА.

Незабаром у видавництві «Промінь» вийде друком книга члена обласного літературного об'єднання ІЛЛІ ГЕЛЬМАНА «ДЕНЬ, КОТОРОГО НЕ БУДЕТ У ВРАГІВ». Нині автор закінчив роботу над новим своїм твором про сьогоднішній день Радянської Армії «СОЛДАТСЬКИЙ РОМАН». Уривок з нього він заготовлював нашої газети.

Сімейна розмова

ОЦІ КРИСТЯНИНОВУ, який змінив звільненого в запас командира відділення, було присвоєно звання молодшого сержанта. Його пісню «Солдат-генерал» взяли на озброєння не лише розвідники, вона лунала над шеренгами воїнів й інших підрозділів. Виріс авторитет цього скромного хлопця-калмика. І не було нічого дивного, коли в першу чергу саме з ним вирішив порадитись комсорг про тему і порядок проведення чергового комсомольського вечора.

Кристянинов відповів не одразу, спочатку порадився з солдатами, поміркував сам. І нарешті, вирішив назвати вечір «Про дім наш рідний». Хай підготуються п'ятнадцять чоловік, по одному від кожної союзної республіки, розкажуть про думи і почуття, про свій край.

— Не забудь тільки Гаря, — порадив Кристянинов Хмелю після того, як уже домовились про деталі. А, взагалі, подорожувати довелось вирішувати аж до самого вечора.

В січневий неділю, рівно о вісімнадцятій всі комсомольці роти, взявши свої стільці, почали влаштуватися у вільному місці казарми. Тут, на яскраво освітленому проході, уже були виставлені на спеціальних підставках п'ятнадцять шовкових прапорів союзних республік.

Хміль, поплескавши в долоні, сказав: — Давайте, хлопці, так: ти, що готувався виступати, хай вишукуються біля знамен своїх республік.

Розміщались недовго. І скоро Едуард Хміль став біля стінди, подивився на карту і почав:

— Товариші комсомольці, ось подивіться. Це — наша Батьківщина на карті. Як обличчя батька та матері, знайомі її обриси кожному з нас.

Матросов не тільки уважно слухав, але й думав про ті великі переміни, що сталися з Хмелем. Він навчився переконувати правотою своїх слів.

— Давайте, хлопці, поговоримо про те, що у кожного на душі, про звершення, плани. Хай кожен скаже, що вважає за потрібне. Може, будуть запитання? Вступайте в розмову самостійно, без надання слова. І не тільки ти, хто готувався, право говорити має кожен. Отже... Матросов радіє: «Молодець Едік, не хвилюйся — все вийде».

...Речі, що здаються звичайними там, дома, тут набувають особливого змісту, робляться виключно дорогими.

— Бавовна. Біла, ніжна і чарівна бавовна, — розтягнуто говорив солдат-узбек. — Весь наш Узбекистан робиться від неї білим.

Хлопець з Алма-Ати говорив про яблука.

Підносили до небес байкальського омуля і владивостоцький ранок.

— А на Сахаліні? Коли ви тут, на Заході, засинаєте, я на Сахаліні вже виходжу на роботу. Ідеш вулицю, в руках така сила відчувається... А з берега доноситься шум моря...

— Морел! — перехопив Оскар Лаціс. — Я все своє життя завжди зв'язаний з морем. У нас в Прибалтиці море світиться, тремтить сріблом перед заходом сонця.

Згадували навіть пахощі. Валентин Гарай розповідав про Білорусію, її музику, пісні, народну творчість, поезію. Добре розповідав, зі знанням справи. Навіть здивував Матросова. І той йому відверто сказав — сподобалось!

— На Білорусі, де не копни землю — осяколок, у нас що не дід — колишній партизан, — продовжував Гарай, сидючи в кріслі. — Трудом нашим все відбудовано знову на пустому місці — автозаводи, соляні шахти, хімічна промисловість, у нас вже й своя нафта. Тільки за роки Радянської влади, по суті, створена наша гордість — білоруська культура.

Говорючи своїм приємним голосом, Гарай пильно дивився на товаришів. — Мені хочеться відслужити і знову взятися за любиму справу.

— Напиши про нас.

— Про кого?

— Про солдат.

— Про мене, — твердо вступив солдат, який до нині не сказав жодного слова. Був він єдиний в роті, що відсидів якось на гауптвахті за порушення дисципліни десять діб. Тепер на відміну від інших він говорив стоячи. — Любив я похизуватись, випити, показати себе «героем», а в армії мене зробили людиною. Ти про армійську сім'ю напиши...

— Буде після армії про тебе оповідання, — не зовсім впевнено вимовив Гарай.

Він подивився на Кристянинова, шукаючи від нього підтримки.

— Розумієш, — сказав той, — ніхто з нас ніби й не має права показати, що писати — роман, повість, оповідання, але допомогти ми зобов'язані. Про наше життя має бути справжній твір. Очевидно це все-таки роман.

— Солдатський роман! — підказав ридовий солдат. І всі одразу його підтримали:

— Вірно!

— Хлопці, — водив сюди-туди руками Гарай, знову шукаючи у кого-небудь підтримки. — Роман — це ж твір мистецтва. Він повинен залишитись навки...

— Ось і біда твоя, Валік: думаєш тільки письменник створить навки. А ми? — голосно заговорив хлопець з Миколаєва і важко зітхнув. — Кораблі-навки, міста, грєбля, зрошення полів — це теж навки. Це — найкращий твір — зміна життя. І як солдат, ми творці, кожен — цілий роман!

3 АКИНЧИВСЯ вечір піснями. Клубні товариші постарались: принесли магнітофонну стрічку з спеціальними для цієї зустрічі записами.

Всіх пісень було п'ятнадцять — естонська і білоруська, вірменська й азербайджанська, кожна республіка представлялась кращою.

У червонуватих барвах світла, що падало від знамен ще зручніше влаштувались солдати. Хто вперся підборіддям на кулак, хто обійняв за плече товариша, інший поклав руку на погон друга. Не завжди розуміючи слова, серцем уловлювали зміст, переживали найпрекрасніші хвилини.

А ось і пісні, в яких слова зрозумілі всім.

Колышет березоньки ветер веселий, Веселой капелі доноситься звон...

Яким резонансом у всьому естві відгукувались ці слова, звуки!

Потім ніби входив у душу кожного голос білоруського співака:

Зоряка Венера

Взошла над землею,

Вместе нам хочется быти...

Поклавши ногу на ногу, схрестивши руки на грудях, відкинувся на спинку крісла Матросов. Україна стала в його уяві з неповторною красою мелодій і слів.

За ті карі очі Душу б я віддав.

Матросов, ледь примруживши очі, бачив Віку, яка співала. Її посмішка, що ніколи не сходила з уст, коли співає цю пісню. Батько й мати здавались теж поряд, вони теж слухають. Та ще батько й мати Віки... і Ревенко, і Щербина...

— Я все-таки письменником, врешті-решт стану, — гарячково ударивши ребром долоні доводив Матросов після вечері Гарай. — А ти все вислужуєшся. То хоч віддай всі сили — все-одно не вийдеш навіть у старшини...

— До чого тут це? — здивувався Матросов.

— Мені зовсім не потрібен старшина.

— Так і сказав! — перепитав старшина Зозуля, коли каптенармус розповів йому про розмову з Матросовим.

— Чесне комсомольське! — поклявся Гарай. — А у самого навіть з біографією не в порядку, плутає, коли про своє життя розповідає... Та ще оцей «друг степів» — Кристянинов завжди недоречно втручається. Теж мені композиторі!

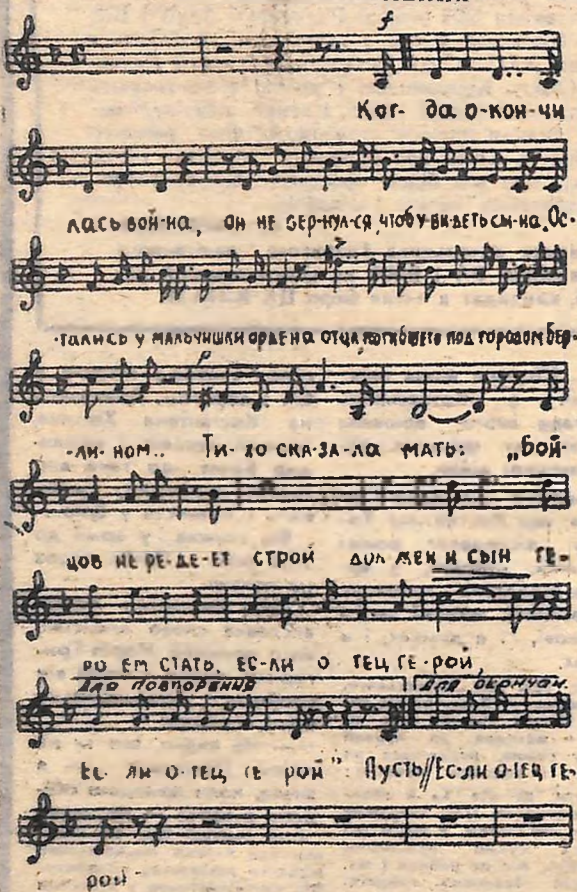
— Друг степів. До нас ще один калмик потрапив. Солдат буде що треба: наймолодший університет в країні закінчив — Елістинський. Грамотний, фізично розвинений, такий не підведе. А щодо Матросова, то ти уже якийсь збив мене з пантелику, говориш, ніби він доніс, що я в казармі випиваю. Так, по-перше, то була правда, по-друге, ні на кого він не доносив. Солдат він взагалі непоганий.

— Не знаю, товариш старшина, — поганий він чи ідеальний, але ось вам точно його слова: «Мені абсолютно не потрібен старшина»...

— Та ти що?!

Ілля ГЕЛЬМАН.
Переклад з російської.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

ЕСЛИ ОТЕЦ ГЕРОЙ

Слова С. ГРЕБЕННИКОВА
и Н. ДОБРОПРАВОГО.

Музыка А. ПАХМУТОВОЙ.

Когда оканчивался бой,
Он не вернулся.

Остались у мальчишки орден
Отца, погибшего под городом Берлином...

Тихо сказала мать:

«Бойцов не редет строй,
Должен и сын героем стать,
Если отец герой».

Пусть жизнь порой

была грудна.

Он перед каждой новой

Задумчиво глядел на орден
Отца, погибшего под городом Берлином...

И говорила мать:

«Бойцов не редет строй,
Должен и сын героем стать,
Если отец герой».

Мечта его была ясна:

Знал парни космос, знал

Уез на космодром он орден

Отца, погибшего под городом Берлином...

Знал он, что скажет мать:

«Бойцов не редет строй,
Должен и сын героем стать,
Если отец герой».

Когда огромная страна

Следила нежно за полетом

сына,

От гордости сиял орден

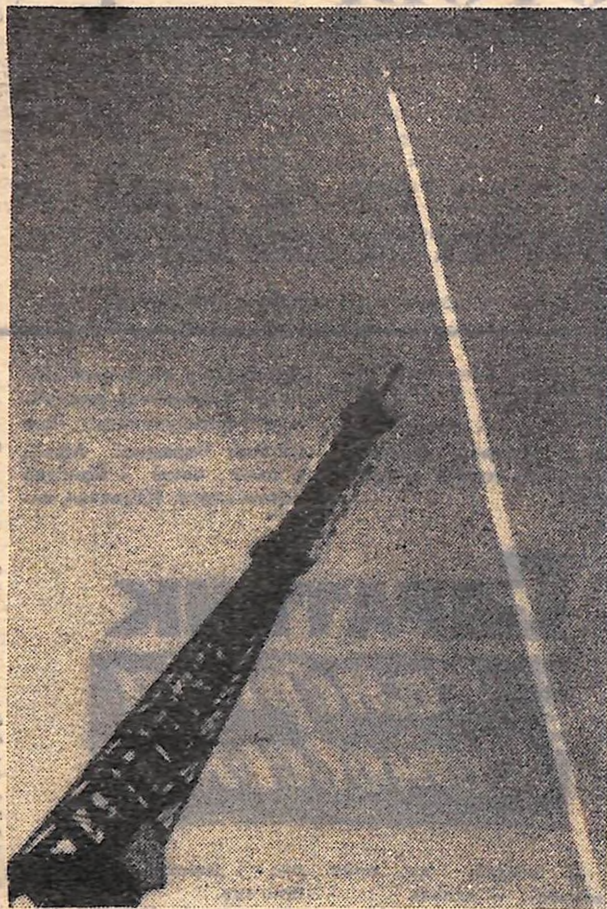
Отца, погибшего под городом Берлином...

Правду сказала мать:

«Бойцов не редет строй,
Должен и сын героем стать,
Если отец герой».

У ВИСОКОСТИ

Фото В. ШУРАПОВА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 24 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА, 10.55 — Телевісті, (К).

11.05 — Назустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Телефільм «Україна».

«Кроки п'ятиріччя», 1 серія, «Хороший старт», (К).

11.35 — Шкільний екран. Суспільствознавство для учнів X класу, «Захист Вітчизни» — святний обов'язок громадянина СРСР», (К).

12.15 — «Увага, серце». Про найновіші досягнення радянських вчених кардіологів, (М).

16.40 — За рядками партійних накреслень «На шляху до конвеєра», (Харків).

17.10 — «Танцюйте з нами». Школа бального танцю, (Кіровоград).

17.30 — Телевісті, (К).

З включенням Кіровограда, 18.00 — Програма передач, (К).

18.05 — Фестиваль радянських республік. Грузинська РСР, (М).

19.30 — Чемпіонат СРСР з хокея «Динамо» — ЦСКА, (М).

В перерві «На головному напрямку п'ятиріччя», (Специальний телевісті), (К).

21.50 — Портрет митця «Драматург Олександр Колосієць», (К).

22.50 — Мототонки на льоду. Півфінал першості світу, (М).

23.45 — Телевісті, (К).

ЧЕТВЕР, 25 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.35 — Шкільний екран. Біографія для учнів X класу, «Індивідуальний розвиток організму», (К).

12.05 — Фільм-балет «Лісова пісня», (К).

17.15 — «За партійними накресленнями», (Донецьк).

17.30 — Телевісті, (К).

17.50 — голубий екран — школярам.

«Сторінки піонерського літопису», (Кіровоград).

18.30 — Леоніський університет мідної, (М).

19.00 — Урожайний вечір і концерт, присвячені 100-річчю з дня народження Лесі Українки, (К).

По закінченні — чемпіонат світу з фігурного катання, (Франція).

(У запису) та телевісті, (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Юнаки і дівчата!

Вас запрошують на Всесоюзні ударні комсомольські будови Сибіру. На будівництво залізниці Тюмень — Сургут.

Надається безплатний проїзд до місця роботи, видається безвідплатна допомога розміром 60 крб. Оплата праці відрадно-преміальна, виплачується поєдний коефіцієнт 30 — 70 процентів і 40 процентів за пересувний характер роботи. Після року роботи виплачується 10 процентів півлічної надбавки. До основної відпустки дається додатково 12 робочих днів і безплатний залісний квиток на працюючого і двох членів сім'ї.

Запрошуються шофери, екскаваторники, бульдозеристи, муляри, тесляри, штукатурки і малярі, а також молоді без спеціальності.

За довідками звертатися в обком та міськомкомсомолу.

Траст «Уралбудмеханізація».

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.